

Mødet den 11. Maj 1939.

(For lukkede Døre).

Fraværende: H. J. Baden og Hans Madsen.

1. (J. Nr. 177—1939). Indstilling fra Budgetudvalget til Besættelse af Stillingen som **Byraadssekretær**.

Følgende Indstilling forelaa:

»Som vel kvalificerede til Stillingen henleder Udvalget Byraadets Opmærksomhed paa følgende Ansøgere:

Amtsfuldmægtig O. Fedder, Skanderborg,
Landsretssagfører Gunnar Staal, Aarhus,

— S. E. R. Simonsen, Odense,

Borgmesterfuldmægtig E. Svendsen, Aarhus,
idet man særlig vil anbefale Landsretssagfører Staal til Ansættelse i Stillingen.«

Borgmesteren anbefalede at ansætte Staal, som Udvalget fandt bedst kvalificeret; han var for Tiden Sagfører hos A. F. Jensen, og det var ogsaa en Anbefaling.

Gunnar Staal ansattes.

2. (J. Nr. 193—1939). Indstilling angaaende Licitationsstilbud paa Jernbeton- og Murerarbejde til det **nye Raadhus**.

Fra Raadhusarkitekterne forelaa følgende Skrivelse:

»Ved Gennemregning af de ved Licitationen den ²⁵/₄ d. A. indkomne Tilbud, ligger de 4

laveste som følger (Tilbud fra Entreprenørfirmaet Bodilsen & Søn udgaar som ikke konditionsmæssig):

Gennemregnet Tilbud. Hovedtilbud.

Oscar M. Haugaard

1.916722,50 Kr. (1.920500 Kr.)

Aasted Sørensen

1.932065,00 » (1.920000 »)

N. M. Bak & Søn

1.983240,00 » (1.994566 »)

Ejner Mikkelsen

1.997510,00 » (1.992530 »)

Forskellen mellem de gennemregnede og de indkomne Hovedtilbud fremkommer ved de differerende Mængdeopgivelser i Tilbudslisten.

Efter nøje Undersøgelse af Firmaets økonomiske og faglige Kvalifikationer indstilles Entreprenør Oscar M. Haugaard til at faa Arbejdet overdraget.*

Fra Stadsingeniøren, Havneingeniøren og Bygningsinspektøren forelaa følgende Erklæring:

»Til de ved Raadhuslicitationen indkomne Tilbud skal vi undertegnede bemærke følgende, idet vi gaar ud fra, at det kun gælder Bedømmelser af de to laveste:

Ifølge Betingelsernes Side 4 skal Bilag I udfyldes, og den samlede Pris være indeholdt i Tilbudssummen. Der henvises herunder til Akademisk Arkitektforenings alm. Betingelser § 20, i hvilken anføres: »Saafremt Tilbudet foruden Enhedspriser indeholder en samlet Sum, er Enhedspriserne alene bindende, naar disse skal lægges til Grund for Betalingen, ellers den samlede Sum.« For de Arbejder, der er opført paa Bilag I, skal Enhedspriserne netop være gældende, og Aasted Sørensen maa derfor over-

føre den samlede Sum for disse Arbejder 187340 Kr., rigtigt. Da han kun har overført dem med 183015 Kr., skal den samlede Sum forøges med 4325 Kr., saaledes at den bliver 1924325 Kr., og han er saaledes dyrere end Haugaard.

Vi skal henstille, at der ved Kontraktens Affattelse indføres saadanne Bestemmelser, at Arbejdet efter Planerne skal udføres for den samlede Entreprisenum uden Hensyn til de paa Bilag II opførte Arealer, og der kun bliver Tale om Tillæg eller Fradrag, hvis Arbejdet ændres i Forhold til de ved Licitationen gældende Tegninger.«

Fra Budgetudvalget forelæa følgende Indstilling:

»Under Henvisning til ovenstaaende indstiller Udvalget, at Entreprisen overdrages til Oscar M. Haugaard som den lavest bydende.«

Borgmesteren oplyste, at ved Licitationen var Aasted Sørensen billigst med en samlet Sum paa 1.920000 Kr., og Haugaards Tilbud var 500 Kr. højere. Men ved Efterregningen af Tilbudene kom Arkitekterne til det Resultat, at naar man lagde Enhedspriserne til Grund, var Haugaard billigst. For at være paa den sikre Side lod man ovennævnte Embedsmænd foretage en Gennemgang af de to Tilbud, og de kom ligeledes til det Resultat, at Haugaard var billigst. I Henhold hertil anbefalede Udvalget at overdrage Arbejdet til Haugaard, som ogsaa havde stillet den fornødne Garanti.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 207—1939). Indstilling angaaende Installation af Straalevarme i det **ny Raadhus**.

Budgetudvalget indstiller, at Arbejdet overdrages til Firmaet Bruun & Sørensen for en Pris af 87695 Kr. med Anvendelse af det danske Recit-Reguleringssystem.

Borgmesteren bemærkede, at der havde været bunden Licitation, idet kun enkelte Firmaer beskæftigede sig dermed. Man anbefalede det billigste Tilbud.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 10¹—1939). Indstilling om **Valg til forskellige Hverv** i Anledning af Frk. Anna Petersens Bortrejse fra Byen.

Fra Udvalget forelaa følgende Indstilling:
Børneværnet. Suppleant for Skolebestyrer Axel Hansen: Viceinspektør Frk. Helsing. Suppleant for Læge Andresen: Fru Anna Rasmussen. Bestyrelsen for Chr. IX's Børnehjem: Frk. Helsing.

Bestyrelsen for Stefanshjemmet: Fru Esther Aggebo.

Medlem af Aarhus Amts Skoleraad: Fru Esther Aggebo.

Tiltraadtes.

5. (J. Nr. 137—1939). Henstilling fra Købstadforeningen om i videst mulig Omfang at anvende **Vejtjære til Vejarbejder**.

Borgmesteren oplyste, at Forbruget af Tarnac var gaaet noget tilbage, men der var konfereret med Embedsmændene derom, saa det rettede sig vel nok.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 154—1939). Andragende fra K. E. J. Hinge om Autorisation som **Gas- og Vandmester**.

Anbefalet af Belysningsudvalget.

Bevilgedes.

7. (J. Nr. 198—1939). Ansøgning fra Rektor J. K. Larsen, Marselisborg Skole, om Afsked med **Pension** fra 1. September 1939.

Anbefalede.

8. (J. Nr. 199—1939). Indstilling fra Skoleudvalget om Opslag af Embedet som **Rektor** ved Marselisborg Skole.

Tiltraadtes.

9. (J. Nr. 182—1939). Andragende fra Adjunkt Lauge Jørgensen ved **Marselisborg Skole** om Tilladelse til at træde udenfor Nummer i 3 Aar.

Skolekommissionen anbefaler, at der i Henhold til Lov af $31/3$ 1931 om Statens Tjenestemænd, § 10, bevilges Adjunkt S. Lauge Jørgensen Tilladelse til at træde udenfor Nr. uden Lønning i Tiden $1/8$ 1939— $31/7$ 1942, saaledes at det omhandlede Tidsrum fradrages ved Beregning af Alderstillæg og Pension.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 205—1939). Indstilling fra Brolægningsudvalget om **fast Ansættelse** fra 1. Maj af Ingeniør J. M. Ovesen som Leder af 1. Afdeling paa Stadsingeniørens Kontor.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 880—1938). Indstilling fra Lønudvalget om Fastsættelse af **Pension** til Enkefru Dommergaard.

Pensionen fastsattes til 3200 Kr. aarlig.

12. (J. Nr. 163—1939). Andragende fra Kæmner A. Brendstrup om Ændring af Bestemmelserne for hans **Pensionsberegning**.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Tilbagesendes, idet Lønudvalget indstiller, at Bestemmelsen i Pensions-Regulativets § 3, hvorefter den for Stillingen normerede Grundløn og Alderstillæg er pensionsgivende, fuldtud

bringes til Anvendelse overfor saavel Kæmner Brendstrup som følgende Tjenestemænd, for hvem der ved lønmæssig Oprykning i sin Tid er taget Forbehold vedrørende den pensionsgivende Løn:

Brandchef A. J. Bredal.

Bygningsinspektør Kr. Møller.

Revisor J. Thomsen.

Sporvejsdirektør M. Falk.

Skovrider N. Bang.

Hospitalsinspektør J. Thomsen.

Hospitalsinspektør N. Sølvsten.

Ledningsmester Jens Pedersen.

Kvartermester Alfr. Thomsen.

Overassistent E. Christiansen.

Det er dog en Forudsætning, at de paa-gældende indenfor en rimelig Frist, 1 à 2 Aar, efterbetaler Forskellen i Pensionsbidragene for de siden Oprykningerne forløbne Tidsrum.«

Borgmesteren oplyste, at det drejede sig om en Del Embedsmænd, som i en forholdsvis høj Alder blev rykket op i Lønklasse, og hvor man tog Forbehold med Hensyn til deres Pension. Nu hævdede Lønudvalget, at det ikke var helt lovligt at nægte dem den Pension, som svarede til deres Løn. Taleren var dog noget i Tvivl om Rigtigheden heraf, men da det var vel-tjente Funktionærer, kunde man vel tiltræde Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 203—1939). Andragende fra Havneassistent K. E. Jørgensen om **Oprykning i 4. Lønklasse**.
Anbefalet af Havneudvalget.

Lønudvalget tiltræder, at Andrageren fra 1. Juni d. A. oprykkes til 4. Lønklasse som Havne-

overassistent og med regulativmæssig Lønanciennitet fra 1. Juni 1936.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 202—1938). Andragende fra Havneassistenterne K. M. Nielsen og N. C. Nielsen om Bevilling af personligt **Løntillæg**.

Havneingeniøren foreslaar, at der som Godtgørelse for Hjemmepligt ydes Morbech Nielsen 300 Kr. og N. C. Nielsen 255 Kr. aarlig.

Anbefalet af Havneudvalget.

Tiltraadt af Lønudvalget.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 165—1939). Andragende fra Hospitalsapoteker Næsted Nielsen om, at Stillingen **oprykkes i 1. Lønklasse**.

Sygehusudvalget indstiller, at der ydes Andrageren et personligt, ikke pensionsgivende Tillæg paa 1000 Kr. aarlig.

Tiltraadt af Lønudvalget saaledes, at Tillæget beregnes fra 1. Juli d. A. at regne.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 959—1938). Indstilling fra Kommunebogholderiet om Forhøjelse af Fuldmægtig Wraaes **Lønanciennitet**.

Lønudvalget indstiller, at Fuldmægtig Wraaes Lønanciennitet fra 1. Juli d. A. at regne forhøjes med 3 Aar og saaledes regnes fra 1. Juli 1932.

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 29²—1939). Andragende fra Afdelingssygeplejerske Olga Scharffenberg om Afsked med **Pension** fra 1. Juni 1939.

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 1740 Kr.

18. (J. Nr. 29³—1939). Andragende fra Brandmester Chr. Jacobsen om Afsked med **Pension** fra 1. August 1939.

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 2800 Kr.

19. (J. Nr. 29¹—1939). Andragende fra Retorthusarbejder N. R. Sørensen om Afsked med **Pension** fra 1. Juni 1939.

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 2340 Kr.

20. (J. Nr. 204—1939). Andragende fra Skovarbejder R. P. Rasmussen om **Understøttelse**.

Lønudvalget indstiller, at der i Tidsrummet fra 1. Juni d. A. til 31. Marts 1940 bevilges Andrageren en Understøttelse paa 150 Kr. aarlig uden Dyrtidstillæg.

Indstillingen vedtoges.

21. (J. Nr. 47—1939). Andragende fra afdøde Politibetjent P. F. Johansens Enke om Bevilling af **Enkepension**.

Pensionen fastsattes til 1491,41 Kr.

22. (J. Nr. 173—1939). Indstilling fra Lønudvalget om, at den Enke efter Slagtehusopsynsmand S. Madsen bevilgede **Understøttelse** bortfalder.

Stecher Christensen meddelte, at det var blevet oplyst, at hun havde en Formue paa 11000 Kr., og i Henhold til tidligere Standpunkt maatte man nægte at yde Understøttelse.

Indstillingen vedtoges.

23. (J. Nr. 1007—1938). Indstilling om Bevilling af **Understøttelse** til fhv. Kontorassistent Frk. Johanne Jensen.

Lønudvalget meddeler, at Frk. Johanne Jensen den 22. April er afgaaet ved Døden, og indstiller, at der for April Maaned 1939 bevilges en Understøttelse paa 25 Kr.

Indstillingen vedtoges.

24. (J. Nr. 994—1938). Andragende fra fhv. Opsynsmand paa Slagtehuset H. E. Magnussen om fortsat **Understøttelse**.

Lønudvalget indstiller, at der for Regnskabs-

aaret 1939—40 bevilges Andrageren en Understøttelse paa 200 Kr. uden Dyrtidstillæg.

Indstillingen vedtoges.

25. (J. Nr. 1006—1938). Andragende fra fhv. Syerske paa Kommunehospitalet, Karen Salling, om fortsat **Understøttelse**.

Lønudvalget indstiller, at der for Regnskabsaaret 1939 - 40 ydes hende 150 Kr. uden Dyrtidstillæg.

Indstillingen vedtoges.

26. (J. Nr. 958—1938). Andragende fra Enke Kirstine Mikkelsen om fortsat **Understøttelse**.

Lønudvalget indstiller, at der for Regnskabsaaret 1939—40 ydes hende 200 Kr. uden Dyrtidstillæg.

Indstillingen vedtoges.

27. Indstilling fra Socialudvalget om **Eftergivelse af Hjælp** ydet til:

- a. (J. Nr. 17¹²—1939). Carl Kr. Poulsen.
- b. (J. Nr. 17¹⁰—1939). H. M. O. Andreasen.
- c. (J. Nr. 17¹¹—1939). E. Løkke Madsen.
- d. (J. Nr. 17⁹—1939). Thomas Nielsen.
- e. (J. Nr. 17⁸—1939). K. E. Kjeldsen.
- f. (J. Nr. 17⁷—1939). E. H. de Linde.

Tiltraadtes.

28. (J. Nr. 32³—1939). Indstilling fra Socialudvalget om, at E. T. Hesseldahl anbringes paa **Arbejdsanstalten** i 3 Maaneder.

Tiltraadtes.

29. (J. Nr. 188—1939). Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende **Ansættelse af Overlæge** ved Marselisborg Hospital.

Følgende Indstilling forelaa:

»Idet man hermed fremsender de indkomne 7 Ansøgninger til Stillingen som Overlæge ved Marselisborg Hospitals dermatologiske Afdeling, skal man henstille, at Valget finder

Sted mellem Dr. med. V. Genner og Dr. med. Esben Lomholt.

Til Bedømmelse af Ansøgernes Kvalifikationer vedlægges Udtalelser fra § 14 Udvalget, Sundhedsstyrelsen samt fra et af Aarhus Universitet nedsat sagkyndigt Udvalg.

Det bedes bemærket, at vedkommende, der ansættes, uden særligt Vederlag skal fungere som visiterende Læge samt yde sagkyndig Assistance til de kommunale Hospitalers øvrige Overlæger.»

K. M o u s t e n forelagde Indstillingen under Henvisning til de foreliggende Erklæringer. Det var lidt vanskeligt at tage Stilling til Sagen; der var 7 Ansøgere, hvoraf i hvert Fald 5 kunde komme i Betragtning; af disse havde Udvalget foretrukket 2, men man havde ikke kunnet enes om, hvem af dem det skulde være. Taleren vilde anbefale Lomholt, idet alle Hospitalernes Overlæger gik ind for ham, og Aarhus Universitet, som havde faaet Tilladelse til at nedsætte et sagkyndigt Udvalg til at afgive Erklæring, anbefalede ham ligeledes. Naar det var Tilfældet, burde Byraadet tage Hensyn til de sagkyndige og følge dem.

I. C. S ø r e n s e n fandt, at det var baade en vanskelig og kedelig Sag, for man kom næppe udenom, at § 14 Udvalget holdt paa Dr. Genner som den bedst kvalificerede; han havde hele sin Specialuddannelse i Orden, og der kunde ikke indvendes noget imod ham. Udvalget havde delt Ansøgerne i 2 Grupper, A og B, og Lomholt var sat i Gruppe B, som Udvalget ikke regnede for fuldt saa kvalificerede som de andre. Naar en Mand i en Aarrække havde arbejdet med et Speciale for at faa en Stilling,

kunde man vanskeligt forbigaa ham, medmindre der forelaa ganske særlige Grunde til ikke at tage ham, og saadanne Grunde forelaa ikke. Der var ganske vist givet nogle Hentydninger, men det havde været umuligt at faa noget bestemt at vide, og saa kunde man ikke tage Hensyn dertil. Dr. Genner havde en overordentlig alsidig Uddannelse, hvad Dr. Lomholt ikke havde, hans øvrige udmærkede Egenskaber upaataalt, Genner var ældre og havde brugt sin Tid til at dygtiggøre sig, men hvad Lomholt rummede af Muligheder, vidste ingen. Som Sagen laa oplyst for Byraadet, syntes Taleren ikke, man kunde komme udenom Genner, og Taleren vilde personlig anbefale at vælge ham til Stillingen, idet den konservative Gruppe iøvrigt var stillet frit overfor Spørgsmaalet.

Vald. K l o s t e r var i Udvalget gaaet bestemt ind for Dr. Genner udfra den Betragtning, som Landsretssagføreren fremhævede, at han er overordentlig vel kvalificeret og en meget erfaren Mand, som ved stor Flid har skabt sig en Mængde praktisk Viden. Det var ikke rigtigt, at det videnskabelige Udvalg særlig havde fremhævet Lomholt; det eneste, de bebrejdede Genner, var, at han paa enkelte Punkter i sin Disputats ikke havde vist tilstrækkelig kritisk Sans. Taleren fandt, at det ikke burde være det afgørende, men derimod, at man fik en dygtig Overlæge, som tillige kunde tage en Lærerpost ved Universitetet, og begge disse Krav tilfredstillede Genner. Det vilde være en stor Uretfærdighed nu at forbigaa ham efter de mange Aars Slid; han havde tidligere været ude for en daarlig Behandling, og Genners Overlæge havde

nedlagt sit Mandat i Dermatologisk Forening som Protest mod en Kampagne imod ham.

K. M o u s t e n bemærkede, at det altsaa heraf fremgik, at Genner var en omstridt Mand. Om det var retfærdigt eller ikke, var vanskeligt at dømme om; Københavns Kommune vilde ikke have ham som Overlæge, og det var maaske en Fejl, men alene det, at han var en omstridt Mand, var betænkeligt. Lomholt havde dog været ved Hospitaler i 10 Aar, deraf 5 Aar ved Specialet. Det var rigtigt, at § 14 Udvalget, som bestod af Genners Kolleger, fremhævede ham, men Sundhedsstyrelsen gik ikke med dem, men fremhævede Lomholt. Naar Hr. Kloster ikke regnede Disputatsen for noget, saa var dog dertil at sige, at den var først skrevet, da han var 49 Aar, og naar han ikke havde tilstrækkelig kritisk Sans paa dette Tidspunkt, var det en Fejl.

V a l d. K l o s t e r havde ment, at Hovedsagen var at faa en dygtig Overlæge ved Hospitalet, og Genner var anbefalet saaledes fra alle Sider, at ingen kunde bestride hans faglige Dygtighed. Taleren kunde ikke indse, at Sundhedsstyrelsen i sin Erklæring fremhævede Lomholt for Genner.

I. C. S ø r e n s e n syntes, at meget tydede paa, at visse købehavnske Lægekredse var imod Genner, og det var kedeligt, at han skulde undgælde, fordi han maaske ikke havde kunnet saa godt sammen med sin tidligere Overlæge; deri laa maaske Sagens egentlige Kerne. Hvis Sagen ikke var trukket ud et helt Aar, var der ingen Tvivl om, at Valget var faldet paa Genner, som var den eneste fuldt kvalificerede; saa ventede man 1 Aar, og i Mellemtiden blev Lomholt delvis kvalificeret og skulde have Chancen. Det var

ikke helt korrekt handlet overfor Genner. Man havde søgt at komme til Bunds i, hvori Modstanden mod Genner egentlig bestod, og havde bl. a. forespurgt Stadslægen i København, og han havde svaret, at han trygt kunde gaa ind for Genner, som baade i lægelig og menneskelig Henseende havde de Egenskaber, der kvalificerede ham til Overlægestillingen. Saa var det svært at forbigaa en Mand, som i en Menneskealder havde gjort alt for at dygtiggøre sig.

Vald. Kloster indrømmede, at Genner var en omstridt Mand, men han var ikke omstridt paa to afgørende Punkter, nemlig med Hensyn til hans Viden og særlig hans praktiske Omdømme; det eneste, der kritiseredes var hans Doktordisputats. Det var blevet sagt, at Genner var en Stridens Mand og noget af en Kværlulant, men selv om det var rigtigt, var det ikke det afgørende, men derimod at faa en dygtig Overlæge.

K. M o u s t e n havde ikke villet sige noget ufordelagtigt om Genner og kun motiveret sit Forslag med, at Overlægerne og Universitetsudvalget gik ind for Lomholt. Nu blev der sagt, at Stadslægen havde sagt god for Genners Arbejde; men naar Stadslægen pointerede, at det var for hans Arbejde, og ikke for ham selv, kunde der maaske ligge noget deri.

Vald. Kloster henviste til, at § 14 Udvalget havde sat Lomholt i en lavere Klasse end Genner, fordi hans Uddannelse var af væsentlig mindre Omfang.

K. M o u s t e n kunde saa til Gengæld fremhæve Universitetsudvalgets Udtalelse om Lomholt.

Vald. Kloster vilde stadig hævde, at Hovedsagen var at faa en dygtig og praktisk

Overlæge. Om han var en fin Videnskabsmand paa Universitetsomraadet, var ikke Hovedsagen her.

K. M o u s t e n betonedede, at de to Ting kan ikke skilles ad. En Mand, som manglede noget paa det videnskabelige Omraade, kunde ikke være en dygtig Overlæge.

I. C. S ø r e n s e n var enig med Mousten heri, men det videnskabelige Udvalg havde sagt god for Genner og sat ham i en Klasse fremfor Lomholt, derfor maatte man tage Genner, hvis der ikke forelaa andet, og det havde man ikke kunnet faa noget bestemt at vide om.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at det før var hændt, at man ikke i første Omgang fik de Ansøgere frem, som man ansaa for de bedste, og senere kom der saa andre frem. Taleren syntes, at naar samtlige Overlæger sagde god for Lomholt, saa vejede det meget stærkt; han var kun 35 Aar, og der laa derfor langt større Muligheder i ham end i en Mand paa 51 Aar, som vel havde naaet sit Højdepunkt. Men det var maaske den sidste Chance, han havde for at faa en Overlægestilling, og saa søgte hans Kolleger at hjælpe ham. Taleren havde ikke set nogen af Ansøgerne, men var ikke betænkelig ved at stemme for Lomholt efter Overlægerne og Universitetets Anbefaling.

E. W i n t e r b e r g kunde godt have tænkt sig at stemme paa Dr. Genner; men Gruppen havde ikke villet stille Taleren frit.

B o r g m e s t e r e n mente ikke, det havde været nødvendigt at meddele dette; men forøvrigt var det ingen Hemmelighed, at d'Herrer Kloster og Winterberg foretrak Genner. Men maaske en

fra den anden Gruppe vilde stemme for Lomholt, saa kunde det jo gaa lige op.

I. C. Sørensen: Vor Gruppe er stillet frit!

Esther Aggebo: Jeg stemmer for Lomholt!

J. R. Fanger: Jeg stemmer ikke!

Borgmesteren udtalte, at Flertalsgruppen selvfølgelig ogsaa kunde stille en Mand frit, hvis han ønskede det, og hvis Winterberg følte sig kaldet til at gaa imod sin Gruppe, skulde det staa ham frit for.

Det vedtoges med 9 Stemmer at ansætte Dr. Lomholt, 7 stemte for Genner, og 3 stemte ikke.
